

SJÆLLAND RUNDT 1999

Af Jean Smedegaard, gæstegast på DEN 52, "Wilhelm "

I årets sejlads var der ca. 20 IF'ere, og ca. 400 både ialt. Vi var tre ombord på DEN 52 med Finn Jensen som skipper, Michael Sorensen som 2. styrmand og Jean Smedegaard som forgast.

Vi kommer alle fra Svanemøllehavnen. Vi sejlede båden op til Helsingør torsdag, i højt humor og med store forventninger til det kommende "race". Vi sad og folte os ret snedige. Der var op til weekenden lovet 3-7sek/m, det vil sige svag til let vind, og vi havde derfor sparet en mand, og dermed en ekstra vægt på 120 kilo - mand og grej.

Vel ankommet til Helsingør fik vi en god plads i havnen. Vi gik en aftentur i havnen, en leverpastejmad i båden, og så til kojs. Inden da havde jeg lige lavet et lille stunt. På vej fra molen og ned på båden gled jeg og havnede i baljen, dog kun til livet. Flot flot!!

Vi troede vi skulle sove, men i Helsingør har de jo den herlige tradition at feste til langt ud på natten, sådan ca. til kl. 02.00. Vi bandede lidt, men faldt i søvn til sidst.

Det første man tænker på om morgenen er, om det er styr- eller bagbord om. Det er styrbord om, og så gælder det morgenmad, startnummer og "hvem er med i år". Vi får vand i dunkene, jeg får taget min søsygepille (bare for nu at være helt sikker), og vi kommer ud på vandet. Vinden er omkring 4 sek/m og fra nord-vest, så vi lægger ud med spilersejlad. Søren Hillerrup får en perfekt start og fører. Vi bliver daekket, og har derfor svært ved at fa spileren til at stå rigtigt.

Puh ... hvor er det spændende. Jeg har jo kun sejlet kapsejlad i 2 år, og er derfor ikke så hærdet endnu. Mere derom senere.

Vinden driller nogle og snart fører vi, og er ikke til at skyde igennem. Men i taggrunden lurder Bo Garny og der er meget meget lang vej igen. Vi kommer fint forbi Hven, og vinden lojer lidt af, så kort for den nye Oresundsbro samles hele "feltet" og det er et utroligt flot syn med alle de farverige spillere i det flotte solskinsvejr. Første båd i IF-feltet er nu en svensker SWE 1164, så kommer vi, og så Bo Gamy, med Henrik Blomdal og Carsten Christensen ombord. De drenge er altså dygtige, de ved hvad de laver, og lurder bag os som en faretruende skygge. Angstens sved springer.

Vi setter kurs mod Stevns klint, det er ved at blive mørkt. Finn går ned og sover og Michael og jeg bliver enige om at nu skal vi "nuppe" ham svenskeren. Og det gör vi sgu, men kun med et par bådlængder. Finn bliver purret da vi skal igennem Bogestrommen, for den kender han som sin egen bukselomme. Her formår svenskeren dog igen at komme foran os, han har formentlig ekkolod, for han ter gå meget tættere på land end os, og det koster.

Det er en flot sejlads, vi sejlede lydløst gennem market en efter en, med svenskeren lige foran os, og "skyggen" lidt efter os. Vi er meget imponerede over svenskeren, han sejler sågar mollem bundgamspælene, det er et mysterie for os hvor han har dette lokalkendskab fra.

Om morgenen op gennem Storebælt ligger vi nærmest lige med svenskeren, men vi slås med en 806'er hvor skipperen er meget tratt. Han sejler totalt zigzag, kommer lidt foran os, og falder så lidt ned på os. Det gør han 4 gange, og 5. gang er det slut med vores tålmodighed, og vi brokker os højlydt.

Bag os er de store både ved at komme op, men den eneste konkurrent bag os vi kan se er Bo Garny. Så kommer der en 35-40 fod dampende förbi, vi prøver at ride med på hans hækbolge, men det er s'gu ret svært lige at "fange ham", så han smutter for os. Men men med den næste lykkedes det, og vi sætter den usynlige krog i ham, og her hænger vi den næste time. Svenskeren bliver hængt af, og vi får vol en 10-15 minutters forspring på dette lille trick.

Vi foror ved Røsnes, men så starter uvejret. Det øsregner, og vinden tiltager til omkring 20 sek/m. Jeg er nede og sove, men ser lidt ud af vinduet engang imellem, for hvem kan sove i 20 sek/m.?. De siger da jeg kommer op, at svenskeren lå lidt bagved, han ville förbi os, og satte fandme spiler !! Når han sætter spiler, gör vi også, han skal ikke förbi os uden kamp. Han kæmper og kæmper med den, men afstanden er stadig den samme, og så hiver han den endelig ned. Fandme godt gået af Finn og Michael at holde dem stangen.

Nu er det Michaels tur til at fa sig en lur, og Finn og jeg fortsattter. Det er stadig hård vind, og bølgame bliver større og større. Vi har vinden agten for tvaers, og jeg kan ikke styre båden. Rorpinden står spaendt som en bue, og jeg synes den knager som ville den knække som en tændstik om et sekund. Båden

svinger fra side til side, og storen er trimmet så løst, at den står og flapper. Finn prøver og Michael prøver, men vi kan ikke styre båden, og det er ikke sjovt mere. Vi er ligeglade med vores placering lige nu, for vi tæcker mere på om masten knækker, om sejlene bliver flænset og om vi overhovedet kommer hele hjem !!

Nu bliver jog søsyg, og alt kommer op, heldigvis ud over raelingen, men nu er de kun 2 til at klare problemerne. Jeg bliver sendt ned, og smider mig i mit gennemvåde sejlertøj på kojen. Jeg har meget dårlig samvittighed over bare at ligge her mens Finn og Michael kamper deroppe. Det er nat igen, og vi befmder os et godt stykke fra Hundested. De prøver alt deroppe, men det lykkedes ikke. Båden kastes fra side til side, og alt vatlter rundt. Alt er vådt. Finn er nu så nervøs over situationen, at han vil i nødhavn i Hundested. Vi går mod land så hurtigt vi kan og kommer efterhånden ind hvor vi undgår de hårde bolger, og vi kan nu styre båden igen.

De spoger mig om jeg vil i havn her, eller om vi skal fortsætte til Helsingør. Jeg har det bedre nu, og vi bliver enige om at sejle videre til Helsingør. Vi har nu sejlet en lang lang omvej, men det er vigtigere at vi har kontrol over båden, og at vi er uden for livsfare. Vi er rystede og bander over den ringe vejrudsigt som helt snød os. Vi hørte intet om 20 sek/m. og det ville ha' hjulpet os en hel del. Alligevel taler vi om placeringer nu da vi ikke har de hårde bolger mod os.

Jeg er efterhånden frisk igen, Finn og Michael er totalt udmattede og går ned og forsøger at fa lidt søvn. Jeg styrer et godt stykke alene, men det sidste styk-

Sid 3 (3)

ke skal vi krydse, og Michael kommer op. Da vi har 100m til hannen ser vi en anden IF'er foran os, øv. Vi kommer i hamn, og Finn går straks op og far vores placering. "Vi har fået en ærefuld 5. plads" siger han meget træt, og meget skuffet.

Jeg giver morgenmad på den lokale grill. Kaffe og toast. Vi taler med de andre: Bo, Henrik og Carsten, der siger at de gik i havn og troede de var blevet nummer 3. Med os først, og svenskeren som nummer 2. Vi er ærgelige. Vi har sejlet så godt at alle troede vi ville vinde.

Jeg tror aldrig jeg har været så træt før, både fysisk og psykisk. Dette års Sjælland Rundt blev en oplevelse jeg sent vil glemme, og jeg er taknemmelig over at jeg var sammen med 2 så dygtige sejlere som Finn og Michael.